

TORTOSA: LLOCS QUE NO DEIXEN INDIFERENT

Motivació per a la proposta

L'escenari on es desenvolupa la vida és sempre un lloc sagrat. Estudis, treball, relacions, empreses, somnis, activitat irresistible... Creixement i desplegament de la persona amb tot el potencial que l'habita, en totes les dimensions... Goig i dolor entrelaçats, rebuts i assumits. Tot això i més va ser Tortosa per a Enric de d'Ossó.

Si has "passejat" per la ciutat hauràs trobat racons i espais on Enric no només sentia dins un foc que cremava en les entranyes i que l'impulsava a l'acció, sinó també llocs on es van anar convertint en vida lliurada les crides rebudes, on prenen cos ideals i desitjos.

Una cosa que caracteritzava Enric d'Ossó era la seva capacitat per portar a la pràctica els somnis que li naixien dins. Res quedava a l'aire, mai no s'evaporaven les seves aspiracions. Quan Déu semblava alguna novetat en el seu cor, Enrique li seguia la pista fins a donar-li forma i posar-la en moviment. Els seus "sís" estaven sempre a punt. El seu cap, les seves mans, els seus peus, el seu cor els concretaven. El temps, la Gràcia i la col·laboració d'Enrique ajudarien les llavors a desenvolupar-se i a donar fruit.

A Tortosa et convido a aprofundir en "el teu fer" quotidià. Tots tenim experiència que hi ha un tipus d'activitats que ens agraden i d'altres que posposem i deixem per a més tard. Algunes tenen un sentit, un objectiu que ens ajuda a posar en joc el millor de nosaltres mateixos. Solen repercutir en el bé dels altres, les fem amb uns altres i ajuden a crear un entorn humà, digne, just, bell... Descobrir les teves preferències a l'hora d'actuar: les tasques que fas amb gust i sentit, les que vas deixant a un costat perquè et costen, les que tenen una motivació profunda i generosa, les que somies, però no realitzes...

Text d'Enric d'Ossó

"Es para nosotros una verdad que el mal de nuestros días (1876), como los de todos los siglos, no se cura con organizaciones ni asociaciones así como el mal social y político no se cura con cartas, constituciones y leyes. El espíritu es que el que vivifica, no la carne o el ropaje exterior, que puede ayudar para dirigir a aquel pero sin él no será otra cosa más que letra muerta: palabras, palabras, o a lo sumo, palabras escritas, que sólo recuerdan que para faltar más descaradamente a ellas.

Donde hay espíritu de sacrificio... fácil cosa es ordenar, organizar, obrar prodigios; mas donde este falte, es inútil, más aún, perjudicial el afanarse... porque no se podrá mostrar a las gentes otra cosa que un montón de ruinas. (...) Reconocemos que cambiadas las circunstancias, debe modificarse la regla de conducta. ... No se nos

Proposta d'interioritat

oculta que una situación nueva, nos impone deberes nuevos. (...) Por ello tratamos de insistir que se trabaje, que se medite, y se tomen las reglas y precauciones que dicte la prudencia, pero...no vacilamos en asegurar que lo que nos falta es sencillez y confianza cristiana y lo que nos sobra es prudencia humana, prudencia según la carne."

(Organicémonos. Revista Teresiana 1876)

📖 Orientación para la vida: oración, reflexión, contemplación ...

Tria un lloc per a detenir-te a Tortosa. Un lloc que t'evoqui la vida intensa d'Enric d'Ossó. Et convido a pensar en les activitats que omplen la teva vida, en el sabor i el sentit que té per a tu el que fas. Pot ser bo també aprofundir en el que et motiva i mobilitza la teva acció. Pots visualitzar els teus dies de la setmana; mirar-te no sols en el treball que realitzes, sinó també en les teves relacions familiars, els teus amics, el teu temps d'oci i descans. Reflexiona, especialment, en el perquè i el per a què de les teves activitats.

És bo també descobrir les actituds que acompanyen la teva fer: alegria, serenitat, creativitat, superació, col·laboració... o deixadesa, cansament, desmotivació, rutina...? Et renoves en el teu fer de cada dia o repeteixes inconscientment "això de sempre"? Tens "perquè" que donen consistència a les teves accions?

🎵 Pregària per acabar

I TINC AMOR A ALLÒ CONCRET

No hi ha prou amb un «caldria» / per a donar forma als somnis.
Pintar l'amor en murs de pedra / no garanteix viure'l.
Conformar-se amb llistes de cançons tristes
és jugar als naufrags.
La profecia no pot ser tan sols / un eslògan de samarreta.
No hi ha experts en tot.

De poc serveix un potser / quan ens demanes un "sí";
de res, un «algú ho farà» / quan tu esperes un «jo»

És la constant tensió / que travessa els nostres dies.
sobrevolar o capbussar-nos.

Tu poses la cruïlla, i ens deixes la decisió:
Vendre aire / o ser testimonis del Regne.

José María R. Olaizola, sj